

คำวินิจฉัยอุทธรณ์

ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่ ๗๔ / ๒๕๖๕

เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งปรับของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ
กรณีโรงแรม

อธิบดีกรมควบคุมมลพิษในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๒/๒๑๒๑๗ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๕ ออกคำสั่งปรับนิติบุคคลบริษัท โดยคิดค่าปรับเป็นรายวันในอัตรา วันละ ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน) ตั้งแต่วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ครบกำหนดคำสั่ง ทางปกครอง จนถึงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่นิติบุคคลบริษัท ได้รับแจ้งคำสั่งปรับ แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน รวมเป็นเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน) และตั้งแต่วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่นิติบุคคลได้รับแจ้งคำสั่งปรับดังกล่าวต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่นิติบุคคลบริษัท ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบว่า นิติบุคคลบริษัท มีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งปรับโดยคำอุทธรณ์ ต้องทำเป็นหนังสือ ระบุข้ออุทธรณ์ข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงยื่นต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ทำคำสั่ง ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่นิติบุคคลบริษัท ได้รับทราบคำสั่งปรับทางปกครอง

ต่อมานิติบุคคลฯ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๕ ขอยื่นอุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครอง ดังกล่าว โดยอธิบดีกรมควบคุมมลพิษในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครอง ได้รับคำอุทธรณ์และพิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ จึงเสนอเรื่องต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พิจารณาอุทธรณ์ของ นิติบุคคลบริษัท ต่อไป

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้รับมอบอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของนิติบุคคลบริษัท ผู้อุทธรณ์ ประกอบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้วมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

สำเนาถูกต้อง

นายชาติร์ แก้วรอด)
อธิบดีกรมปฏิบัติการ

ประเด็นที่หนึ่ง...

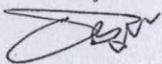
ประเด็นที่หนึ่ง คำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ประเด็นนี้เห็นว่า เนื่องจากคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๗/๑๐๒๙๑ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ขอให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย เป็นการออกคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย และภายหลังจากครบกำหนดคำสั่งที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ติดตามตรวจสอบ พบว่าผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงระบบ บำบัดน้ำเสียของโรงแรมฯ โดยการซ่อมแซมปั๊มเติมอากาศ แต่จากการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งของโรงแรมฯ มาตรวจวิเคราะห์ จำนวน ๒ จุด พบว่า จุดที่ ๑ น้ำทิ้งจากบ่อกักน้ำทิ้งด้านหลังอาคาร ๑ มีค่าซัลไฟด์เท่ากับ ๖.๘๑ มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งมีค่าเกินกว่ามาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจึงได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๖๓/๒๑ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีหนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ๐๓๐๒/๒๑๒๑๗ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๕ ออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชำระค่าปรับบังคับการ จนกว่าผู้อุทธรณ์ จะได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ ดังนั้น คำสั่งดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ประเด็นที่สอง ผู้อุทธรณ์ อุทธรณ์ว่า “บริษัทฯ ไม่ได้คำนึงนอนใจกับผลการตรวจวิเคราะห์ ตัวอย่างน้ำทิ้งที่มีค่าซัลไฟด์ที่เกินกว่ามาตรฐาน เพราะได้ดำเนินการว่าจ้างบริษัทเอกชนเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง ของโรงแรมฯ มาตรวจวิเคราะห์ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕ พบว่า น้ำทิ้งมีค่าเป็นไปตามมาตรฐาน ที่ทางราชการกำหนดไว้ และภายหลังจากที่บริษัทฯ ได้รับแจ้งคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ บริษัทฯ มีการแก้ไขปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อลดค่าซัลไฟด์”

ประเด็นนี้เห็นว่า การจะถือว่าผู้อุทธรณ์ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ก็ต่อเมื่อนิติบุคคลฯ ได้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของโรงแรมฯ ให้มี ประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้ทุกพารามิเตอร์มีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้โดยตลอด แต่จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นปรากฏว่า ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของโรงแรมฯ ที่บริษัทฯ ได้จัดส่ง มายังเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เป็นผลการตรวจสอบก่อนครบกำหนดคำสั่งทางปกครอง และแม้ว่าผลการ วิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของโรงแรมฯ จะมีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้แล้ว แต่บริษัทฯ ยังคงมี หน้าที่ต้องตรวจสอบและบำรุงรักษาให้อุปกรณ์ภายในระบบบำบัดน้ำเสียอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน และให้ระบบ บำบัดน้ำเสียมีประสิทธิภาพอยู่ตลอด เพื่อไม่ให้มีค่าเกินกว่ามาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ ซึ่งต่อมาภายหลัง ครบกำหนดคำสั่งทางปกครอง เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๕ แล้ว เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ติดตามตรวจสอบ

สำเนาถูกต้อง

(นายธাত্রี แก้วรอด)

นิติกรปฏิบัติการ

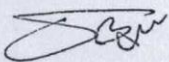
ระบบ...

ระบบบำบัดน้ำเสียของโรงแรมฯ และเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งมาตรวจวิเคราะห์ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ จำนวน ๒ จุด พบว่า จุดที่ ๑ น้ำทิ้งจากบ่อกักน้ำทิ้งด้านหลังอาคาร ๑ มีค่าซัลไฟด์ เท่ากับ ๖.๘๑ มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งมีค่าเกินกว่า มาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ โดยผลการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษดังกล่าว เป็นผลการตรวจสอบ ที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ เนื่องจากดำเนินการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง โดยเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษและตรวจวิเคราะห์ ตัวอย่างน้ำทิ้งโดยห้องปฏิบัติการของกรมควบคุมมลพิษที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน รวมทั้งเป็นการตรวจวิเคราะห์ ด้วยวิธีตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง จากอาคารบางประเภทและบางขนาด ซึ่งแสดงให้เห็นว่า บริษัทฯ ยังไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน ควบคุมมลพิษที่สั่งให้บริษัทฯ จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของโรงแรมฯ ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้แล้วเสร็จภายใน ระยะเวลาที่กำหนดไว้ได้ ดังนั้น การออกคำสั่งให้ผูุ้ทธรณ์ชำระค่าปรับบังคับการของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามหนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ๐๓๐๒/๒๑๒๑๗ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๕ จึงเป็นการออกคำสั่ง โดยอาศัยข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณา และข้อสนับสนุนในการใช้ดุลยพินิจ ซึ่งถือเป็นเหตุผลในการออกคำสั่งทางปกครองที่ถูกต้องและเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ข้อโต้แย้งของผูุ้ทธรณ์ จึงไม่สามารถรับฟังได้

ประเด็นที่สาม ผูุ้ทธรณ์ อุทธรณ์ว่า “บริษัทฯ ได้จัดส่งรายงานผลการวิเคราะห์ตัวอย่าง น้ำทิ้งของโรงแรมฯ ซึ่งเก็บตัวอย่าง เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕ และส่งตรวจวิเคราะห์โดยห้องปฏิบัติการ ของบริษัทเอกชน พบว่าน้ำทิ้งมีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ มาเพื่อประกอบการพิจารณา ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ” นั้น

ประเด็นนี้เห็นว่า จากรายงานผลการวิเคราะห์ที่ผูุ้ทธรณ์ได้ว่าจ้างบริษัทเอกชนเข้ามาเก็บ ตัวอย่างน้ำทิ้งของโรงแรมฯ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ซึ่งได้จัดส่งมายังเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ พร้อมหนังสือของผูุ้ทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๕ ไม่ได้เป็นการโต้แย้งผลการตรวจสอบ ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ แต่อย่างใด อย่างไรก็ดี แม้ว่าผลการวิเคราะห์ตัวอย่าง น้ำทิ้งของโรงแรมฯ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕ จะมีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้แล้ว ผูุ้ทธรณ์ยังคงมีหน้าที่ต้องตรวจสอบและบำรุงรักษาให้อุปกรณ์ภายในระบบบำบัดน้ำเสียอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน และให้ระบบบำบัดน้ำเสียมีประสิทธิภาพอยู่ตลอด เพื่อไม่ให้น้ำทิ้งมีค่าเกินกว่ามาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ ข้อโต้แย้งดังกล่าวของผูุ้ทธรณ์จึงฟังไม่ขึ้น

สำเนาถูกต้อง

(นายชาติรี แก้วรอด)

นิติกรปฏิบัติการ

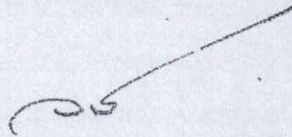
จากเหตุผล...

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น พิจารณาแล้วเห็นพ้องกับความเห็นของอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
ในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีความเห็นให้ยกอุทธรณ์ของนิติบุคคลบริษัท [] ผู้อุทธรณ์

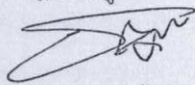
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙
และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบข้อ ๒ (๑๔) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะฟ้องโต้แย้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อ
ศาลปกครองที่มีเขตอำนาจ หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองที่มีเขตอำนาจ ภายใน ๙๐ วัน
นับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์

วินิจฉัย ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายจตุพร บุรุษพัฒน์)

ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ลำนานถูกต้อง

(นายชาติรี แก้วรอด)
อธิการปฏิบัติการ